Bóg troszczy się o małego Mojżesza

Wyjście z Egiptu, Dekalog i szabat • Wj 2:1–10

Myśl przewodnia

Troska, odwaga i mądra pomoc mogą chronić słabszego.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Izraelici żyli w Egipcie w trudnym czasie. Rodzice małego Mojżesza bardzo chcieli go ochronić. Mama przygotowała koszyk, który unosił się na wodzie, i umieściła go wśród trzcin.

Siostra Mojżesza obserwowała z pewnej odległości, co stanie się z bratem. Córka faraona znalazła koszyk i zobaczyła niemowlę. Postanowiła się nim zaopiekować.

Siostra szybko i roztropnie zaproponowała znalezienie kobiety, która mogłaby karmić dziecko. Dzięki temu własna mama chłopca mogła pomagać w jego wychowaniu.

Wj 2 opisuje najpierw rodzinę Mojżesza i znalezienie niemowlęcia. Późniejsze wydarzenia z życia dorosłego Mojżesza są inną częścią historii. Dzisiaj uczymy się szczególnie tego, że dzieci powinny być otoczone troską. Gdy ktoś znajduje się w trudności, rozsądna pomoc wymaga znalezienia odpowiedniego dorosłego.

Historia pokazuje kilka różnych sposobów troski: przygotowanie, czuwanie, zauważenie potrzeby i dobre pytanie. Każdy może pomagać stosownie do wieku. W sytuacjach zagrożenia zawsze potrzebna jest pomoc odpowiedzialnych dorosłych.

Cele lekcji

• Porządkuje cztery etapy ocalenia Mojżesza.

• Wskazuje rolę siostry i córki faraona.

• Proponuje bezpieczny sposób pomagania.

• Odpowiada na pytanie kontrolne: Czy niemowlę i dorosły Mojżesz przeżywali wszystko w tym samym czasie?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 4 min

Zapytaj: „Jak rozpoznać, że małe dziecko potrzebuje pomocy?”.

Opowieść z Biblii — 7 min

Lektura Wj 2:1–10. Od dziejów rodziny Józefa przechodzimy do opowieści o Izraelitach w Egipcie, którzy po wielu latach stali się ludem poddanym uciskowi.

Kolejność wydarzeń — 6 min

Rozłóż cztery ilustracje i wspólnie nazwij działania mamy, siostry i córki faraona.

Ćwiczenie z kartą — 9 min

Przygotujcie sekwencję obrazków: koszyk – czuwanie – znalezienie – opieka. W parach dzieci wyjaśniają, co zmieniło los Mojżesza.

Wspólny wniosek — 4 min

Każde dziecko może powiedzieć jedną bezpieczną rzecz, jaką potrafi zrobić dla młodszego człowieka.

Ćwiczenie uzupełniające

Ułóż dwa duże symbole: „mały Mojżesz” i „dorosły Mojżesz”.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Dlaczego mama przygotowała koszyk?

Chciała ochronić syna.

Jak pomogła siostra?

Czuwała i zaproponowała opiekunkę.

Czy dziecko powinno samo rozwiązywać groźne sytuacje?

Nie, potrzebna jest pomoc zaufanych dorosłych.

Czy niemowlę i dorosły Mojżesz przeżywali wszystko w tym samym czasie?

Nie. Biblia opowiada o różnych etapach jego życia.

Pomoce dydaktyczne

- cztery obrazki wydarzeń
- kartoniki z rolami postaci
- karta pracy
- Biblia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Zachowaj chronologię: położne sprzeciwiają się rozkazowi, niemowlę zostaje ocalone, dorosły Mojżesz zabija Egipcjanina i ucieka, później jest powołany. Nie przedstawiaj przemocy Mojżesza jako wzoru osobistego wymierzania sprawiedliwości. Dla młodszych wybierz opowieść o opiece nad dzieckiem.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- W przypadku rozmowy o prześladowaniu skup się na prawie do pomocy i bezpieczeństwa.
- Wj 1:15–21 opisuje postawę położnych Szifry i Pui; to ważne postacie oporu wobec rozkazu zabijania dzieci. Ich imiona są w tekście, podczas gdy matka i siostra Mojżesza w Wj 2:1–10 nie są jeszcze nazwane.
- Wj 2:1–10 obejmuje uratowanie niemowlęcia i wychowywanie go na dworze faraona; zabicie Egipcjanina i ucieczka Mojżesza są w Wj 2:11–15. Nie opowiadaj o tych zdarzeniach jako jednym epizodzie.
- Wj 3:1–12 opisuje powołanie Mojżesza przy płonącym krzewie, a Wj 4:10–17 jego obawy związane z mówieniem. Starsze grupy powinny sięgnąć po te fragmenty, ponieważ tytuł lekcji dotyczy również powołania.
- Biblijna narracja wskazuje ucisk, rozkaz władcy, działania konkretnych kobiet i przyszłą rolę Mojżesza. Nie przedstawiaj skomplikowanych faktów o chronologii Egiptu jako historycznie rozstrzygniętych.
- Historia oporu wobec rozkazu krzywdzenia dzieci nie upoważnia uczniów do podejmowania samotnej konfrontacji z przemocą; potrzebna jest pomoc odpowiedzialnych dorosłych i właściwych służb.
- Nie odgrywaj niebezpiecznych scen nad wodą. Nie ucz dzieci ukrywania zagrożenia przed opiekunami.

• Nie opisuj przemocy wobec niemowląt najmłodszym dzieciom. Żadne dziecko nie musi ujawniać doświadczenia krzywdy. Kieruj je do bezpiecznych dorosłych.

• Dzieje narodzin Mojżesza (Wj 2:1–10), opór położnych (Wj 1:15–21) i powołanie (Wj 3–4) to odrębne wydarzenia. W starszych grupach uwzględnij wszystkie adekwatne fragmenty.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Zachowaj chronologię: położne sprzeciwiają się rozkazowi, niemowlę zostaje ocalone, dorosły Mojżesz zabija Egipcjanina i ucieka, później jest powołany. Nie przedstawiaj przemocy Mojżesza jako wzoru osobistego wymierzania sprawiedliwości. Dla młodszych wybierz opowieść o opiece nad dzieckiem.

Kontynuacja w domu

Opowiedzcie o osobach, które opiekują się dziećmi w rodzinie i społeczności.